

متن پرسش

با دل امیدوار خویش در هر محفلی چشم چرخاندم به شوق دیدن صاحب دلی برکه ام؛ آن برکه بی هم کلام شوربخت نیست در تقدیر من انگار ماه کاملی در پی گنجی که می‌گویند در من مخفی است روز و شب در خویش می‌گردم؛ چه دور باطلی! سلام و درود خدا بر استاد عزیز: می‌دانیم مقصد کجاست و مسیر چیست اما رخوت و سستی ما را فراگرفته و حال تکان خوردن نداریم. آشفته و پریشان و بهم ریخته از خودیم. چه باید کرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! «همچو چه‌کن خاک می‌کن گر کسی / زین تن خاکی که بر آبی رسی». نیایش‌ها برای گشوده‌شدن راه است. اگر بتوانید با دعای «صبح» امیرالمؤمنین «علیه‌السلام» مأنوس شوید، در مقابل شما راه‌های گشوده زیادی به سوی آسمان باز خواهد شد، إن شاء الله. موفق باشید